

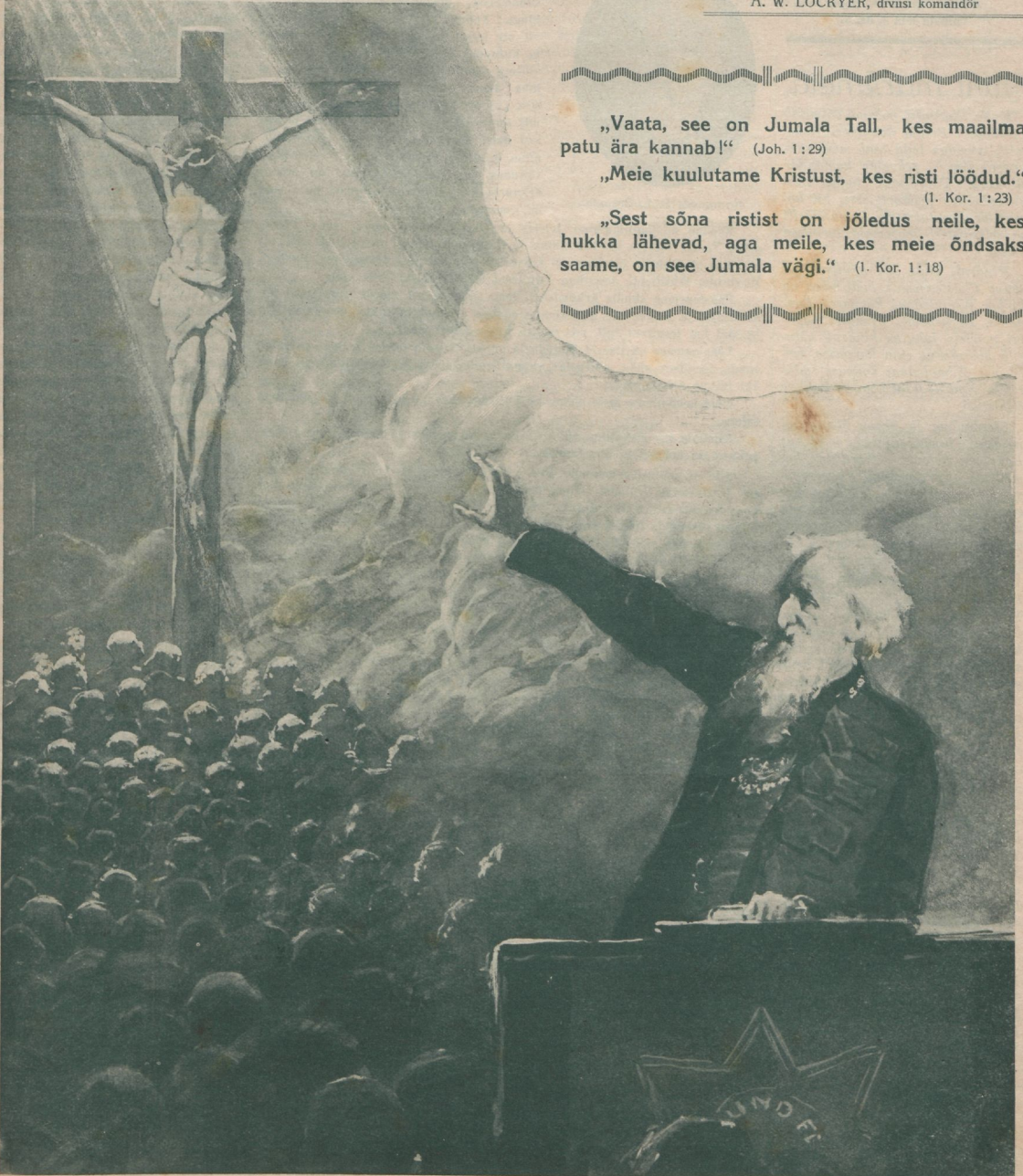
SÕJAHÜÜD

Nr. 81. Aprill 1936.

WILLIAM BOOTH, asutaja

EVANGELINE BOOTH, kindral

A. W. LOCKYER, diviisi komandör

„Vaata, see on Jumala Tall, kes maailma
patu ära kannab!“ (Joh. 1: 29)

„Meie kuulutame Kristust, kes risti löödud.“
(1. Kor. 1: 23)

„Sest sõna ristist on jõledus neile, kes
hukka lähevad, aga meile, kes meie õndsaks
saame, on see Jumala vägi.“ (1. Kor. 1: 18)

SÕJA-
Pääste-HÜÜD
armee

häälekandja Eestis.

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääskorter, London,
101 Queen Victoria Street.
Diviisi Pääskorter, Riiga,
Palasta teela 3, dz. 5.

Juhi märkmeid.

Kuna kindralil polnud võimalik juhatada Belgia kongressi Brüsselis, asendas teda seal meie rahvusvaheline sekretär komandör Blowers. Pöördues tagasi rahvusvahelise pääskorteri, tõi komandör territooriumi komandörit ja seltsilistelt soojemaid terivusi kaasa.

Kindral, nagu iga ohvitser, on sõdur Päästearmee, kelle nimi on kirjas Wimbledoni korpusel Londonis, Inglismaal. Viimasel nädalal märtsis juhatas kindral sõdurite koosolekut oma korpusel, eriti just Wimbledoni korpusel sõdurite. Nad kogesid koos rikkalikke õnnistusi.

Stabiilsem ja prova Mapp juhatasid jumalagajatu koosolekut Londonis kolonel Chard'ile, kes määrati territooriumi komandöriks Rhodessa. Päästearmee esindajana võttis stabiilsem osa koosolekust Londonis, kus arutati üsja surnud kuningas Georg V elu ja valitsemise jäädvustamist. Osa võtsid mitme rahvikklassi esindajad, kes südämikult terivustid stabiilsemat endi keskel.

„Maailm Jumalale“ sajaküük kestab. Paljud jookikud ja patused, mehed ja naised, kes olid sügavasti patust, on päästetud. Maailm imestab töö üle ühes ja teises maas. Loodame aeg-ajalt tuua üsja-pöörnute tunnustusi oma lehe veergudel.

Rahvuslik üleskutse on laiali saadetud ja me palume sõpru ka sellel aastal teada meie tööd mitte ainult võimalikul alal, vaid ka vaeste ja viletsate seas. Meie Tallinna abipunkti on tõotunud kogu talve väga intensiivselt, andes tasuta lõunaid iga päev, külastades inimesi kodudes, hoolitsedes puude, riituse ja toitmise eest.

Võtan tänuga teie annetusi vastu meie töö häaks Päästearmee, Uus Sadama tän. 11-a. Teie võite neid ka saata kohaliku korpusel juhile. Lugege minu vastavat üleskutset selles lehes.

„MAAILM JUMALALE!“
KONGRESS.

Sel aastal peetakse kongressi koosolekuid 22.–25. maini ja neid juhatab diviisi komandör. Tal on abiks Läti päästmise käsk-

(Lõpp 8. lhek.)

Rünnak „MAAILM JUMALALE“.

Leegitsev ärkamine. — Viljad.

Nr. 3.

Kirjutanud komandör S. L. BRENGLÉ.

Komandör S. L. Brengele.

Moodne misjonilikkumine teistes maades, pühapäevakool, suur Piibliselt, Noorte meeste kristlik ühing ja liikumised orjuse vastu Briti aasumal olid kas otsekohene järeldus või kõrvaltlemus suurtest ärkamistest Baxteri, Wesleye, Whittfieldi, Jonathan Edwardsi, Brainerdi ja teiste ajal.

Päästearmee sündis ärkamises, tema asutaja sai unustatult ärkamisajal ja järgnevat kuuekümmend aastat jooksul ta liikus maailmas siin ja siial kui leegitsev tuli, mis süttas ärastusi igal maal.

Päästearmee ohvitserid ja sõdurid on ärkamisaja lapsed ja neil on selge vaade, leegitsev süda, ülevoolav võimalik elu, rõõm ja jõud ainult nii kaua kui jätkub ärkamine.

Ilma ärkamiseta meie oleme nii külmad, pimedad ja surnud kui ahi ilma tuleta.

Kindlam tee rikkaliku, valmis vilja arendamiseks sõdurite ja ohvitseride vaimus on ärkamiste ülendamisega.

Siin on mõned armuannid, mis õitsevad ärastusajal. 1) Vennalik armastus ja ühendus. Mõned aastad tagasi juhatasin ühes Une Meremaa linnas koosolekuid, milles Jumal valas välja oma Püha Vaimu meie üle ja mitmed hinged otsisid ja leidsid teda. Koosolekul viibisid ka mõned sõdurid naaberkorpusest, kes said sügavasti liigutatud kõigest, mida nad nägid ja kuulsid, ja enne kui nad läksid tagasi oma koju, äratsetulid leegitses aniliselt nende südames, puhastades ära patte ja täites need rõõmuga ning alandliku, püha armastusega. Järgmisel pühapäeval hommikul pühitsuskooleslekl nendele oma korpusel nad tõusid üles üks teise järele, et rääkida saanud õnnistust, et tunnustada üles oma kibedustunnet ja külmust teiste sellistele vastu ja paluda teistelt andeks. Jumal õnnistas neid ja kõiki kuulijaid; pisarad voolasid, külmad südamed sulasid, vanad asjad paistsid kõiges hirmsas vihkamisega ning need kõrvaldati suure hoolega; suur lõhe, mis olnud vendade ja õdede vahel, kadus õigusepääkese soojuse ja süra mõjul; vennaarmastus kinnitati ning see avaldus õrnas hääles ja labkes kõnes, liigutatud silmis, säravais nägudes ja südämlikel käepigistustis, ja vaata! nad leidsid end kesk ärastust, sest selle päevaga alates patused pöörasid ümber ning langenud tulid tagasi Jumala juurde. Äratus ülendas vennaarmastuse ja ühenduse teed keskel, ja need kenad vaimuannid omakord ülendasid ärkamist; sest vennaarmastus ja ühendus on ärastuse juur ja vill.

Hiljuti külastasin linna, kus ma ei olnud küinud kuueist aastat jooksul. Esimesel koosolekul tulid viisteist hinge kahetsuspingile. Esimene neist oli edukas ärmees. Teised järgnesid ja siis tuli veel kogu teine mees suure mõjuga armutroonile. Diviisi komandör tuli minu juurde ja ütles: „Need kaks meest ei ole olnud aastate jooksul hääs vahekorras ühetiseaga. Kogu rünnak on edukas, kui rahu saab lepitatud nende vahel.“

Ja varsti meie nägime neid põlyvitamas külge külje kõrval, andes ühetise kätt ja tehes rahulepingut jumaliku armastuse mõju all, ja sellest nädalpäevetest mul on üks kaunimaid mälestusi üldse Ameerikast.

Oh, et saaksime leegitsevat ärkamist, mis sulatab kõik külmuse ja ükskõiksuse ning rõõmustab Jeesuse südant! See vastab tema palvet, et tema järelejääd „üks oleksid ... et maailm usuks ... ja tunneks, et sina mind oled läkitanud ja armastanud neid, nõnda kui sa mind oled armastanud.“ (Joh. 17:21, 23.)

2. Veel teine vilj harilikult ärkamise juures on rõõm: rõõm Issandast, rõõm tema teenimises, rõõm palves ja rõõm laulus, ülevoolav rõõm, mis toob patused teendele ja rahulolematust pühitsemataile tühjele kristlaste nimekandjale nende lõbudes ja näitab maailmalt pakutava rõõmu pääliksaundust. See oli sarnane imeline rõõm, mis tungis esile nagu pürskav karastav allikavesi mahajäetud uskujate südämest Peetruse ja Pauluse päevil, mis tegi nende teenimise nii vägevaks ja pani kihisema kogu Jerusaalemma ning

pööras ümber paganlike kurjuse ja pimeduse linnu.

Kuulake üleskirjutusi nende kogemustest. „Nad võtsid rooga väga rõõmsa südämega.“ (Ap. teg. 2:46). „Jüngrid täideti rõõmuga“ (13:52). „Ta läks oma teed rõõmuga“ (8:39); kesköö ajal vanglas, jälgadega pakus, peksutud ja veristatud seigadega teadmata, mis ootab neid homsel päeval, „Paulus ja Siilas kitseldi lauldes Jumalat“ (16:25) ja sellel ööl vangidehoidja ja sai päästetud ja „oli väga rõõmus“ (34). Paulus annab meile ilusa vaate ärkamisjäreldustele Tessaloonikas. „Ja teie olete meie ja Issanda järeleõudjaks saanud, ja olete sõna suure villetuses sees vastu võtnud Püha Vaimu rõõmuga“ (1. Tess. 1:6). Nelipüha päeval olid jüngrite paad näha lõhutud tulekelede ja nad täideti Püha Vaimuga. Meie ei näe tänapäeval sarnaselt tulekeleli; aga kui tuleb ärkamine ja Jumala rahvas on täidetud Vaimuga ja nende süda hippab rõõmuga, siis sisemine valgus paistab läbi ja paneb nõud sürama just niisama, nagu tulekeled tegid seda nelipüha. Hallelujaja! Ma võin praegu sulgeda oma silmad ja näha jällegi säravaid paleesid, mida olen näinud koosolekuid ümber kogu maailma. „Kes Tema päale vaatavad ... nende silmad ei ole mitte häbisse saanud“ (Laul 34:6).

See rõõm on Jumala laste jõud, ja kus see valitseb, on võit; kus see puudub, nad kaotavad, põgenevad ja langevad.

3. Ärkamine ülendab palvevaimu. Ärkamine teeb, et inimesed näevad paremini IGAVIKKU, Jumalat, taevast, pürgut ja pattu, moraalset vastutust, kohustust ja viimast kohtumõistmist. Ta äratab inuiva südämestunnet, mis tõuseb kui lõvi sügavast unest hirmsale tegevusele, ja tema nõuded on pääletungivad, kõrvalpeikamatud, läbitõstivad ja otsustavad nagu kõigevägevama Jumala otsus kohtupäeval. Ärkamine toob meelde asju, mida ammu unustatud, nagu nad oleksid surnud, ja korrang nad tunduvad elavad väga hirmsa jõuga.

Ärkamine suurendab kaastunnet patuste ja langenute, kannatajate ja kiusatute, teadmatute ja kitseldi kõndijate vastu.

Ärkamine teeb Kolgata Kannataja ja tema vere lunastustöö kalliks kahetsejalle ja uskujalle, teie ohvrimeel valgusel paljastatakse patt, südamelubks surmatakse; palve muutub kalliks eesõiguseks ja hinge kohustuseks. Sarnasil ajal inimesed igitsevad olla üksinda Jumalaga, et avada oma süda temale, paludes iseene ja teiste eest; ja sageli koorem sarnas-

(Lõpp 3. lhek.)

Leegitsev ärkamine.

(Algus 2. ltk.)

sest igatsusest muutub nii suureks, et ohvritakse oma end ning paastatakse, et võiks paremini paluda. Saanuti nad rõõmustavalt võimaluse üle, kui kohtavad jällegi teistega, et paluda. Sarnane palve sünnitab valvsalt meelt ja juhatab suuremale tööle, et kindlustada vastust.

Oh, et meil oleksid leegitsevad ärkamised, mis juhatab inimesi võitlusse palves üksilduses ja ühes teistega, ja siis saame näha Jumala au. Meie vanameh sedar ainult siis võime saada jumaliku riietust, mis teeb meid hingede võitjaks. Meie võime olla väga tugevad väliste toimetuste ja väga edukad oma igapäevases töös, hinnatud ja armastatud inimestest, ja ometi meie oma süda võib olla kuiv ja tühi Vaimu jõust, mis teeb meid põrguvalmisiks, rõõmiks ja troostiks alandlike hingede ja inimeste võitjaks Päästjale.

4. Ärkamised panevad meid laulma rõõmu- ja vaimulikke laule.

5. Ärkamised teevad mehi, naisi ja lapsi julgeiks Issanda teenistuses, kes on valmis pingutama oma jõudu teiste võitmiseks temale.

Mõned kuld tagasi mitmed huvitatud noored naissoodurid võtsid osa minu koosolekust, kes näisid tähelepanelikud, aga ilma mingisuguse vaimuliku eluta. Nad istusid koosolekul, silmad minul mu kõnelemise ajal, aga kogu aeg märides närimiskummit. Viimaks ütlesin julgesti välja, et nad peaksid viskama ära oma kummi, pühendama ennast Jumalale ja otsima Issandalt puhast südant. Pean tunnistama, et ootasin nende vastutõrkumist; aga tõde oli haaranud neid, Piha Vaim kõneles nende südameis ja varsti nad tulid kahtesuspingile, peagi nad olid usinamad töölisi teiste hingede kasuks.

6. Ärkamised avavad kõvu südameid, nad avavad rahakoti Jumala tööle, selle asemel, et kulutada seda kinodes, teatrites, tantsusaales, sigaritele jne.

Ärkamise järeldusel noored pühendavad end Jumala tööle. Mõni aeg tagasi mu knuepäevalisel rännakul üle saja hinge otsis päästmist ja pühitsust, ja järgmisel kadefiooajal New-Yorgi kadetkoolis oli seitse noort meest ja naist, kes tulid nende koosolekute ajal kahtesuspingile.

Ärkamised on Armeele, mida lõikus talunikule. Meie peaksim teetama, valvama ja paluma ärkamiste pärast, võtma sellest osa, kui nad tulevad, ja koguma kokku vilja suure hoolega ja nõbedusega.

Oh, et tuleksid üleriiklikud, ülemaailmlikud ärkamised!

PÄASTEARMEE JÄRELURIMISE BÜROO

otsib kadunud isikuid, nii Eestis kui ka välismaades. Täna kes kogu maailma ümbritsevat Arme organisatsioon, on korda läinud paljusid leida. Maks: Eestis — Ekr. 3.—

Välismaal — Ekr. 5.—

Address: Riga, Palasta iela 3—5.

Kannata raskusi.

Kirjutavad komandör Larsson.

TÄNAPÄEVA kristlike ringkondade püüd on hoiduda kannatustist.

Meie aja kristlus on muutunud pehmeteks padjaks, millele laskutakse mugavalt ja näibakse und taevast. Üldse, elatakse vaid eneste huvidele, oma atks ja õnneks. Rahvahulkade vastu, kes samal ajal jooksevad vastu igavesele hukatusele ja viitlusele, tärkab vaid siin-säläl natuke kaastunnet, aga mitte nii palju, et nende eest võtta enesele mõnd ebamugavust või raskust.

Paulus paneb Timoteusele südamet, et ta kannataks oma raskusi. Ta teadis oma kogemusest, et Jeesuse jällejäijad peavad kõrvalolepikamata kohtama raskustega, ja et ta ise ei käinud kunagi kõrvalteid, et hoiduda neist.

Kristus ei võinud päästa maailma kannatusteta. Tema julgestus,

Ta töötas kümme aastat ja tal ei olnud mingit nähtavat tulemust. Siis ta haigestus ise pidalitõppe. Päevast, mil see sai teatavaks, muutus olukord. Pidalitõbised tundsid, et ta on nende õnnestuste vend. Algas ärkamine ja järgmised kuus aastat olid kaunimaid ja edukamaid tema elus. Tema oma kannatused olid tugevamaks kõneks kui kõik tema kaunid sõnad.

Mispärast langevad inimesed? Sellepärast, et nad püüavad hoiduda kannatustist. Mispärast päästetõdurid ja kristlased lähevad tagasi? Et hoiduda kannatustist. Mispärast võib märgata kogudustes, korpusetes ja üksikuis inimesis vaimulikkude argtust ja ükskõiksust? Sellepärast, et ei taheta anda raskusi. Mispärast on maailmal teel kaduvusele, mispärast kasvab kõikjal uskmatus ja paganus? Sellepärast, et suurem hulk Kristuse jälgeijaid püüab hoiduda kannatustist.

Astuda rahvahulga ette tunnistusega Kristusest, et ole mõnus ja toob kaasa isegi mõnd kannatust, ja eriti raske on tunnistada oma lähematele. Univormi kandmine ja kirjanduse müümine on ka seotud kannatustega. Iga sent, mida korjad tööle, nõuab suu kannatust. Oma „mina“ astub ette ja tema ristilõimine ja surmamine ei tunni valudeta.

Ükskõiksus, ettekujutused, valesti arusaamise, uskmatus ja armastuse puudus, mis on nähtav igale sammul, toovad igale tõsiselt Kristuse teenijale suuri kannatusi. Jälle ja jälle kogeda, et need, kes peaksid olema keevad, on leiged, ja ei tahagi olla teistsugused, et patused muutuvad veel kõvemaks, toob kaasa valusid. Üks ja teine ei suuda seda isegi välja kannatada ja valib omale teise te lootuses vabaneda neist kannatustist.

Kas oled kunagi, eesmärgiga aidata teisi inimesi, loobunud millestki, milles sul oli täielik õigus, ja selle läbi võtnud enesele valusid ja ebamugavust? Siis oled tegetsenud Kristuse vaimus. Tema ohver oli sarnase iseloomuga. Pauluse oli olukorrate kandmine ja enesegaalvõimete kasuks. Päästearmeelõhvitserid loobuvad veel tänapäev oma kodust, sõbrust, sugulasist ja väljawaatetist maisele õnnelile ja isegi sageli oma kodumaast, et jagada teistele inimestele Kristuse õnnistusi. Inimlikult vaadates, neil on õigus seda kõike säilitada. Aga nad valivad vabatahtlikult, Kristuse pärast, kannatusi. Maailm ja isegi vaimulikud inimesed astuvad nende tee-

Pühade kohta on öeldud (Ilm. 12:11), et nad on võitnud Talle vere läbi, Jumala Talle kannatuse pärast, et nad ei armastanud oma elu ja ei kokkunud surma ees. Nad kannatasid häämelega raskusi. Auline tõde! Pühad kannatajad ei võida ainult ise, vaid oma kannatusega nad toovad võidu ka teistele. Kannatustega nad päästavad oma hinge, ja oma eeskujuga ja ennaastalgava tööga toovad päästmist teistele.

Damien, pidalitõbaste saare apostel, annetas vabatahtlikult oma elu väeste pidalitõbiste hääks.

le ette. Veel tänapäev saatan astub teele ja ütleb Peetruse läbi: „Jumal hoidku sind! Kas sa pead kannatama seda kõike!?”

Kui sina, Kristuse sulane, nurised ja häälalad, siis oled kaotanud selle, mida omasid pühad, see on vabatahtlikkuse vaimu, ilma milleta ohvril ei ole mingit väärtust. Kas sul üldse oli kord seda andi? Selle vaim, kes Kristuse pärast võtab vabatahtlikult enesele raskusi ja salgab ennast, ei nurise ega kaeba kunagi.

Üleskutse.

Kasutan oma eesõigust kirjutada teile jälle kord seoses meie rahvusliku üleskutsega. Kord aastas me kõneleme teile oma vajadustest.

Päästearmee töö Eestis läheb edasi niihästi vaimuliku, kultuurisel kui sotsiaalsel alal, sest ohvritserid töötavad anduvusega, leides innukalt kaastööd sõduritelt. Oma aja, raha ja energia pühendavad nad tööle, et olla õnnistuseks rahvale, päästes mehi ja naisi ning piides vähendama vähemate vendade häda ja viitlust.

Meie korpusetes tehakse aegajalt suuri pingutusi, et abistada vaesed, kuna Tallinnas töötab meil shumi-jaam. Seal toidetakse iga piev tasuta vaesed inimesi, võetakse vastu ja jagatakse vilja riideid, külastatakse haigeid ning antakse abi iguühle, kes seda vajab.

Osutub võimatuks jatkata tööd, kui meie sõbrad ei toeta meid, mispärast ma pöördun teie poole üleskutsega jatkuvalt toetada meie tööd, nõudates seaga üles sõprust ja poolehoidu. Loodan, et teie ei jää külmaks sellele üleskutsule.

Meie vormirüüles korjavad esitavad järgnevalt nõudatel teile korjanduslehte vaeste, viitsete ja palust koormatud hingede nimel, et teie oma toetusega püüaksite edustada kord alatud tööd Eestis.

Palun võtke vastu mu otsekoheisim tänu abi eest mõõdund austat.

Teie

Alf. W. Lockyer

JUHI MÄRKMEID.

(Algus 2. ltk.)

jalad, umbes 20 ohvritseri ja sõdurit Riist, kes kõik kaasa aitavad eriliste kuvadege Tallinn I. korpus. Osa võtavad veel pasunakoor, keelpillikoor ja laulubrigad. See on esimene brigad, mis külastab Eesti Lääri päästearmeel. Me ütleme oma kilalistele südamest teie tulemast. Tulge ka osa võtma ja pakkuge neile sõpruses kött.

Ma palun, et Jumal oleks teiega ja õnnistaks teid, nii et teie elu ainult Teda austaks.

SINU ON RIIK!

Kirjutanud kindral EVANGELINE BOOTH.

SEE on hämmastav ütels! Kogu maailma ajaloos ükski võimukandja ei ole suutnud kindlustada oma tiituli nii suure riigi üle. Juba endisel vanul ajal maadevõitjad nägid sellest und, kuid ärkasid selle võimatuse veenetele.

Proviints ühendati provintsiaga, kuningriik kuningriigiga, rahvas rahvaga, kuni tekkisid maailma-riigid. Aga liidetud lagunes jällegi osadesse või võideti mõne teise võimukandja poolt.

Mis oli Babüloonia? Irak on tänapäev üks viiekümnest maast, ning on nende hulgast kõige vähe- ma tähtsusega. Aleksandri valit- sus ei ulatanud kaugele Idasse ja Caesari riik ei olnud muud, kui Vahemeremaad. Isegi Napoleon oma võimsamais unenägudes ei näinud napoleonaalset maailma.

Ühelgi riigil ei ole olnud sarna- seid omadusi, et kõik rahvad väl- jaspool tema piire oleksid imes- tanud ja usaldanud seda. Ei van- nal endisel ajal ega praegu ei ole leitud seadusi ja valitsust, mis ühendaks mitmesuguseid inimise- loome, uske, rasse ja rahvakihte. Ükski filosoofiline süsteem ei suu- da ühendada neid. Jumal näib olevat unustatud siin maailmas, aga Tema on ainus, kellele kuulub õigus käsutada universaalset tee- nistust, armastust ja lojaalsust.

Jumalal on vasturääkimata ai- muõigus. Vaid Temal on kõlblus ja vaimulikkuse täiuse omadused, mis teevad Teda Valitsejaks, kelle juhatus täidab kõigi rahvaste hääd käekäigu nõudeid, sest „Sinu on riik!“

Maailm kuulub Jumalale Temal! äravõtmata loomisõigusega.

ALGUSES lõi Jumal taeva ja maa“.

Oma sõnajõuga ta lõi kogu univ- ersumi. Ta käsutas tähti nende õigesse seisukorda. Ta määras kindlaks tuule suuna. Ta moodus- tas meresid. Ta valmistas sirava päikese, pani vihma sadama ja mägesid sirutama ülespoole oma lumega kaetud tippe ning valmis- tar armastuseaia, kuhu võisid minna inglid ja kuhu Ta võis ise asetada oma jalgu.

„Tema on oma rammu läbi maa teinud, ja maailma oma tarkuse läbi valmistanud ja taevast veni- tanud oma mõistuse läbi. Kui Ta häälit teeb, siis on hulk vett tae- vas, ja Tema teeb, et udu tõuseb maa otsast; Ta teeb välgud vihma kõrva, ja saadab tuule välja oma varanduse hoonest.“

SINU ON RIIK!

Heebrea luuletajad ei laulnud ainult maa ilust, peidetud varan- dusist, haljastest kõrgendikest ja lagendikest, vaid nad tunnusta- sid Teda kui „tuhandete mägede

puduloste“ omandajat. Meie et suuda ennem mõista oma õiget su- het maailmale kui siis, kui mõis- tame eelnimetatud fakti ja regu- leerime selle järele kõiki oma plaane ja kalkulatsioone. Meie maailm kuulub Jumalale niipea, kui tunnustame Teda kõigest sü- damest tema omanikuks. Sellest silmapilgust meie saame majapi- dajaiks ja ei pea enam isan-

Kindral EVANGELINE BOOTH.

daiks oma varanduse üle; teeni- jad, mitte isandad; liikmed pere- konnast, mille pää on Vägede- Issand.

Maailm kuulub Jumalale, sest Tema annab rahvale ülevalpida- mist.

Leib, mida me murrame; iga veeklaas, mida paneme oma huul- tele; riietus, mis varjab meid kül- ma eest; valgus, mis näitab teed rändajale; teadus, mis rahuldab meie intellektuaalseid nõudeid; ja kümned tuhanded maised rõõ- mud, mis saavad osaks inimkon- nale, kuulutavad alaliselt suure Looja hoolekandmisest oma univ- ersumi poegade ja tütarde eest.

Tõesti, juba tänutundest üksin- da, meie peaksime tegema kõik oma võimuses maailma armastuse ja lojaalsuse võitmiseks selle eest, et võtame Tema käest iga päe- val leiba, tehes meie elu esimeseks kohustuseks tunnustada oma ärarippumist Temast. Meie annid, meie vaimuanded ja mõju, samuti

materjaalne varandus, peaks kuul- ma Jumalale.

Maailm kuulub Jumalale, sest ainult Tema võib parandada ja uuendada seda.

Ilma Tema ei ole mingit ravi- patule, kurbusile ega ülestõus- mist hauast. Ehk küll maailm on rikas oma loodusvarade poolest, imestusväärne oma asendis pla- neetide keskel, huvitav ja kütke- tav mitme asja poolest, siis ome- tigi ta südamen on söödik, mille vastu ei suudeta võidelda inimi- kult. Ta paneb tõkkeid inimese parimaile tahteile; ta hävitab inimese parimaid lootusi. Ei ole mingit füüsilist, meelelist või vai- mulikkust jõudu ja ilu, mida patu- vägi ei suudaks hävitada täieli- kult.

Ehk küll saatan hävitab kõik, mida Jumal on nimetanud hääks, siis ometi Jumal on ainuke, kes suudab surmata hirmust patuvä- ge, Tema on ainuke hingevae- nase äravõitja. Kogu maailm pöör- dugu Temale!

„Sinu troon kestab igavesest igavesti, oh Jumal; õiguse kepp on sinu kuningriigi valitsuse- kepp.“

Maailm kuulub Jumalale, sest Ta andis oma poja surmale.

KRISTUSE sündimine oli kohalik, aga Ta tuli ilde- se välja sellepärast, et „nõnda on Jumal maailma armastanud“. Inglise koor, mis laulis Betleemma väljal, oli kohalik, aga laulu teema oli kogu inimkonnale: „Au olgu Jumalale kõrges, rahu maa pääl ja inimestest hääd meel.“

Jeesuse imetead olid kohalikud, aga Ta ütles oma järgritele: „Teie peate veel suuremaid asju tegema kui needsinased,“ ja kä- kis neid minna kogu maailma kuulutama armuõpetust kõigile inimesile.

Agonia Getsemane aias, pilka- mised kohtukojas ja ristipuu Kol- gatid olid kohalikud; aga kaas- tundes väljasirutatud käed ja Te- ma surm sisaldas kogu maailma lumastust.

„Vaata, Jumal! Tall, kes ära võtab maailma patud!“

SINU ON RIIK!

Petrus võis mõelda, et pääst- mine oli ainult juutidele, aga kui valgus tuli temale kogu oma sä- raga, ta hüüdis: „Nüüd ma mõis- tan, et Jumal ei tee mitte vahet inimeste vahel; aga igast rahvust, kes teeb õigust ja kardab Jumalat, saab Temast vastu võe- tud.“

„Päästmine igale rahvale“ on Päästearmee suur siht. See on meie õpetus, see on meie kuulutus, see on programm asetatud meie lipul olevale mottole: „Maailm Jumalale vere ja tule läbi.“ (Järg 7. ltk.)

Ülestõusmine ja elu.

Kirjutanud kapten M. Blees.

ÜLESTÕUSMINE ei tähenda ärgata ja jälle surra, vaid see tähendab ärgata ja elada. Meie praegune motto on: „Maailm Jumalale“. See on kindrali mõte, temalt vormitud lause, teistele võib see näida lüsa, julge ettevõtetena tema poolt, ja igratke tahab meeldida kaasa aidata — kuid kunta tõtt! — sarnaselt ei ole see ikka veel isiklik motto. Sellest ei ole küllalt, et pidada äratuskooleid, kuna on sõjaretke aasta. Ei, see lause vajab elu salvatsonist sõidames, muudu ta võib oma ajast maha jääda. Ärka ja ela, see on ülestõusmine.

Kapten M. Blees.

Ülestõusnud Päästja elu Vaim, kes on süüdanud idee kindrali südames põlema, on kõikjal olev, ja tahab süüdata tule igas südames isiklikult, kui ta saab, ja tahab ka seda elus hoida, nii et elav tuli hävitab surma patuste südames ja äratub neid, et nad otsivad ülestõusmise elu. See teeb ka hingele võimalikuks elada mottole kaasa kõigest südamest. Siis on loomulik paluda maailma päästmise eest, mitte ainult avalikult, vaid „tões ja Vaimus“, ja kõik meie omaksed, armad sõbrad ja palveained mahuvad sinna mottosse. See on minu kogemus.

Üks teine fakt. Keegi noor seltsiline on kindral Jumala kutses „viinamäele“ tõlle minna. Ise alles noor usuelus, märkab ta mõne aja pärast, et tal puuduvad kõik hingedevoitja omadused, nagu armastus hingede vastu, alandlik meel ja vastupidavus, ja see on valus leidus, mida ta pole enne tähele pannud. Aga kiitus Jumalale, piha Vaim on talle tõttu annud ja teda üles äratanud, ja kes on äratatud, see elab ja võib tarvitada hingeõhku, mida palukataks igaveseks eluks. Siis pole vaja oma ajast maha jääda ja Jumalale sõnakultuuta olla.

Tõttades „viinamäel“ peab ka igratke olema, sest — inimise kalduvus on igratke olemas, ja on teada, et igratke peab uut jõudu vastu võtma. Muudu võib karta oma tõttolude hävitamist, sest Jeesus ütles ise: „Kes minuga ei kogu, see pillab ära“. Jumala Vaimu äratavaid tõukeid võib küll tähelepanemata jätta siin elus, kuid tulevikus ometi ei pääse tagajärjest mööda. Säl saab kõik läbi katsitud.

Ülestõusmise elu võib elada ainult ühes Kristusega. „Kes minu sisse jääb, ja mina tema sisse, see kannab palju vilja.“ Tema on eluallik, ja säält voolab igasse avatud südamesse vügi, mis jagab hingele osa Kristuse kannatamisest, surmast ja ülestõusmisest.

SUUR ÄRAPÄÄSTJA

Kirjutanud komandör CHARLES H. JEFFRIES †.

„Kui nemad Jehoova poole kisendavad nende pärast, kes neid häda teevad; ja ta läkitab neile suure ärapäastja, kes nende eest seisab ja neid ära päästab.“ (Jesaja 19:20).

SELLES päätükis Jesaja ennustab Egiptusest, maast, mis oli vaenulik Jumala rahvale — nende orjuse ja vangipõlve määst — et tuleb aeg, mil sääl maal ehitatakse altareid Jehoovale ja mil egiptlased õpivad tundma Issandat. See pidi sündima maal tabavate suurte raskuste järelduseks.

Igasugused õnnetused ja mured pidid saama neile osaks, ja siis pidid nad oma hädas hüüdma appi Jehoova nime. Prohvet ütles, et „ta läkitab neile suure ärapäastja, kes nende eest seisab ja neid ära päästab“.

Sellele ennustusele vaadatakse kui ennustusele Kristuse tulekust, kes ei pidanud olema mitte ainult juutide Messias, vaid kõigi rahvaste ärapäastja.

Kindlasti on kirjeldus sarnane, et see sobib just Jeesuse kohta, sest ta ei ole mitte ainult päästja, vaid suur Ärapäästja, kes võib vabastada — ja kes teeb ka seda — neid, kes hüüavad teda appi ja loovad temale.

Osa inimesi arvestavad Jeesusega kui teiste uskkondade õpetajatega ja asetavad teda samale pinnale Buddaga, Kon-futsega ja Muhamediga, kuid Jeesus ei ole ükski nende hulgast. Ta seisab üksinda, kelle sarnast ei ole. Tema on Issand, ja ilma temata ei ole ühtegi. Taeva all ja maa pääl ei leidu enam ühtki teist nime, kelle läbi meie saaksime päästetud.

Gautama, buddismi asutaja, Muhamed, muhamedi usu alustaja ja Kon-futse, konfutsiuse usu alustaja, olid suured mehed, nad rajasid suurte uskkondade süsteemi — aga nad ei olnud päästjad. Nad õpetasid tõdesid, mis teatud mõttes sarnanevad Jeesuse õpetusele, aga nad ei tunnustanud ennast jumalikeks nii nagu Jeesus tegi seda, ja sellepärast ka ükski neist ei võinud olla päästja selles mõttes kui tema oli.

Buddism õpetab oma mina allarahumist ja liha surmamist; kui nende järele elatakse, siis võivad mitmesuguste ihupiinamiste tagajärjel saada puhastatud kõigest kurjest kalduvust ja soovest. Siis minnakse Nirvanasse, igavesse meelemerkuse peab olukorda. Buddism on süsteem enesepäästmiseks, inimene peab saama ise oma päästjaks.

Kon-futse oli suur siloofe ja reformaator, kes kurvastõest oma rahva madalale astule hakkas kirjutama ette kõrgeid moraalseid põhimõtteid ja ise oma eeskujuga näitas rahvale kõrgemat ja paremat eluviisi. Ta õpetas suuri kõlbelsi tõdesid, aga ta ei võinud anda rahvale mingisugust võimalikku jõudu, mis oleks teinud neid võimsaiks elama nende põhimõtete järele, ja ehk küll miljonid hiinlasi ja jaapanlasi vaatavad üles ja austavad Kon-futset kui suurt õpetlast ja reformaatorit, siis ometi nad ei vaata temale kui päästjale.

Muhamed õpetas usku ühesse Jumalasse — nii nagu juudid — aga naisana nagu nemadki, ta jättis ära Kristuse kui jumaliku Päästja. Muhamedi usund on meeltele. Tema mõte oli levitada oma usundit mõõgaga, ja kes suri võitluses islami eest, võis olla kindel, et temal on paradisiis koht, kõigi rõõmude rohuaias. Muhamedile vaadati kui prohvetile, aga temast ei kõnelnud kunagi kui päästjast.

Jeesus aga vastupidiselt neile ei tohi kunagi asetada samale tasapinnale. Nemad olid suured õpetlased, suured mõtte-eadlased ja usundite alustajad. Jeesus oli kõike seda, mida nemadki olid, aga ta oli ka midagi enam. Ta oli „Päästja ja suur Ärapäästja“.

TA OLI SUUR OMA VABATAHTLIKUS ALANDAMISES.

Ta oli kõrge ja ülendatud, aga ta astus alla. Ta pani kõrvalde oma kuningliku seisuse ja alandas ennast inimese tasapinnale. Ta andis isennast, et lunastada meid meie pattudest ja selle needmisest. Ta läks tõlnerite ja patuste juurde, et ilmutada neile oma armastust. Tema tahe alandada ennast oli suur.

TA OLI SUUR OMA ARUSAAMISES PÄÄSTMISEKAVAST.

Tema maailma lunastamise kava suurus on nii lai, et midagi sarnast ei oleks kunagi võinud tulla inimeste mõttesse. See oli jumalik ja universaalne. Tema kavas ei olnud midagi, mis oleks seotud ainult ühe paigaga, ei olnud mingisuguseid piire maa-aladel, raassidel ja sektidel. Tema kava mahutas endasse kogu maailma. Tema esimesed järgijad uskusid, et ta oli tulnud päästama ainult juute, aga tema saatis neid Juudasse, Samariasse ja kõige kaugemasse maailma. Tema päästmine oli igale maale, igale rahvale, igale kihile vaatamata (Järg 6 lhek.)

Za elab, ma tean, et mu Lunastaja elab!

Kirjutanud adj. A. Vietnick.

KUI imelised sõnad, eriti sellepärast, et teame selle olevat tõe; see on meie kogemus, meie tunnemine teda, meie näeme teda ja tema viib meid koju, kus me oleme temaga igavesti ühendatud!

Ülestõusmise lootus ja rõõm ei ole kuskil nii elav kui inimeste juures, kes on sünninud paganluses, kes olnud kogu eluaeg kartuseorjad. Paganausk on — kartus: kartus elus,

Adjutant A. Vietnick.

kartus surmas! Kartus, sellepärast, et nad teavad, et Jumal on olemas; nende südame-tunnistus ütles neile seda. Jumal — keda nemad ei tunne, keda nemad ei armasta, keda ei teeni, ja sidametunnistus ütles neile, et nad on igavesti kadunud; et nemad — nagu animistid usuvad Sumatras — pääle surma muutuvad „be- guks“, s. o. kurjeks vaimeks.

Armas pagana batakid poeg oli suuremas. Kartus oli tugevam kui armastus, ja ta isa jäi ema, sugulased ja sõbrad tegeid suurimad kära, mida nad võisid, et ajada ära sureva poisi vaimu niipea kui ta tõmbas oma viimast hinge!

Oh, kuidas Ülestõusmispühade lootus muudab kõik! Meid kutsuti matma kedagi kristlast batakiki. Tema naine ütles, pisarad voolates üle põskede: „Ta on läinud Siionisse, kuldseesse linna, ja ta on Jeesusega ning ma näen teda jälle.“

Sellepärast, olgem kindlad, ärgem leinakem; jäägem alati Ülestõusmispühade lootusesse ning levitagem kõikjal Ülestõusmispühade lootust ja rõõmu.

Maailm Jumalale!

Suur Arapäästja.

(5. lhk. järg.)

isikuile ja nende seisusele. Ta oli suur Arapäästja ja tõi kaasa suure päästmise, mis rahuldab kogu maailma ja igapähe, ka minu isiklikke tarvisid.

TA OLI SUUR OMA OHVRIS.

Inimesed on korda saatnud maailmas suuri asju, mille eest nad on maksanud teiste inimeste eludega. Kristus ohvris iseennast. Ta tallas üksinda surutõrres. Temast sai mees ilma sõbrata, koduta rändur; teda acti taga kui üht, kes teinud kurja; temale mõisteti kohut kui roimarile ja surmati kui hirmsaima kurjategija. Ristil, mida ta kandis, lasus kogu maailma patukoorem. Minu mitmed patud lisati koormale, mida tema kandis. Tema jüngerid jätsid teda kõige tarvilikumal hädasilmapilgul, isegi tema Isa varjas oma palet tema eest, nii et ta tundis, nagu isegi Jumal oleks teda maha jätnud. Ta jõi alanduse, häbi ja kannatuse kibedast karikast viimse tilgani, aga ta lõpetas ülesande, mis oli antud temale. Tema ohver oli suur.

TA OLI SUUR OMA ARMATUSE.

See oli tema suur armastus, mis tegi temast suure päästja. Kui ükski silm ei halastanud ja ei leidunud toetajat, siis halastas tema silm ja tema oma käsivars aitas teda, tuues päästmist. Sellepärast, et patud ei andestata verevalamiseta, valas ta oma verd. Kui ei leidunud kedagi, kes oleks võinud lunastada mind, siis maksis tema lunastushinna. Kui minu selg oleks pidanud kannatama piitsaverimest, paljastas ta oma selja piitsa ees. Kui mina olen mõistetud surmale, astus ta minu asemele ja kui ma teenisin hukkamõistmist, sai tema minu Päästjaks. See oli armastus, imeline armastus, mis tegi teda nii suureks Arapäästjaks.

TA OLI SUUR OMA VOIMUSES.

Temast enustati enne tema tulekut, et temast saab Päästja. Kui ta sündis, pandi temale nimi Jeesus, sest tema pidi päästma oma rahvast. Tema lühike elu oli pühendatud rahva päästmiseks. Keegi naine oli täidetud seitsmest kurjast vaimust, ja tema ajas neid välja. Keegi mees oli täidetud terve leegioniga kurjast vaimest, aga tema ajas need välja. Tema juurde viidi abielurikkuja naine ja tahteti tema nõusolekut teda kividega surruks visata, aga tema päästis naise. Mõnele inimesele ta vaatas vaid, ja ta sai terveks. Teiste külge ta puudutas, ja nad said puhtaks. Jälle teiste vastu ta

MANIFEST KOLGATALT.

Kirjutanud WILLIAM BOOTH 1905. a.

Vaata esikülje pilti.

10. aprillil on möödunud 107 aastat sellest, kui Päästarmee asutaja ja esimene kindral William Booth nägi päevavalgust Nottinghamis, Inglismaal. Oli Suur Reede. Suurel Reedel oli üldiselt väga suur tähtsus kogu tema eluajal. Kristuse kannatus Suurel Reedel ja ta võidukas hüüd: „See on lõpetatud!“ oli aluseks tema isiklikule kristlikule elule ja kogu tema kuulutamisele. Palju tähtsaid juhtumeid oli tema elus just Suurel Reedel, nagu leiame tema eluloost. Sellel aastal on tema sündimise mälestamise päev jällegi Suurel Reedel.

Läbireisil Kaugesse-Idasse külastas kindral William Booth 1905. aasta kevadel Püha Maad ja vaatles mälestusriikast Jerusalemma ning selle ümbrust. Kolgata künkal ta kirjutas üleskute kristlastele, mille anname siin edasi:

KUI ma seisn täna siin, kas ma ei või siis teha erilise üleskute abita ja lootusega inimeste kasuks? Kas nende seisus võib veel enam erineda riigist, mida Kristus tuli üles ehitama, või sarnaneda enam sellele, mida teame põrgust!

VAADAKE tülkadele, isekatele, rahutule, mitteinimlikkudele sõdadele, mille all kannatavad alati kõige enam vaesed! Vaadake hädadele, milles vaelevad miljonid inimesed aastate kaupa, kuidas neid föngatakse ja põlatakse, knni hand toob lõpu nende maapäälsele vaevale!

VAADAKE äraarvamata joodikutelugale, keda köidab hirmus hümendusel! Mõtlen nende kannatavatele naistele ja lastele, nende ebamuga-

vale kodule ja nende kirele edasitõtamisele vastu surmale ja põrgule!

VAADAKE hirmsale kõlvatule orjusele keskkristluse ja tsivilisatsiooni, ja kõigile hädadele, mis järeneb sellele!

VAADAKE kurjategijale vanglatrellide taga, kelle parandamiseks ja jalule seadmiseks tehakse nii vähe mõistlikke katseid! Vaadake kergete meelsete hulgate, kes saab hakkama iga rumalusega, jättes tähelepanemata pühi võimalusi inimeste õnnistamiseks ja enese valmistamiseks kohtama Jumalaga.

VAADAKE pimedale paganamaailmale, mis võtab oma alla enam kui poole elanikkude arvust ja ei tea midagi Jeesuse armust ja vabastamisest

rääkis, ja nad said puhtaks. Mõned silmapilgul enne oma surma palus temalt abi vaene kurjategija ja Jeesus päästis teda, nii et tema hing läks ristilt otse taevasse, et olla sääl, kus on Jumal.

Jah, Jeesus oli — ja on veelgi suur Arapäästja. Ta võib päästa kõige halvemast kõige paremaks neid, kes tulevad tema juurde. Patune, usud sa seda? On ükskõik, kui patune sa oled, kui rikutud sa oled; Kristus on suur Arapäästja, ja tema võib päästa sind.

Langenud sõber, usud sa seda? Sa oled müüinud teda nii nagu Juudas, sa oled salanud teda nagu Petrus, sa oled teda maha jätnud nagu Teemas, aga kui sa hüüad teda appi ja palud teda võtta sind tagasi oma armusse, siis ta teeb seda. Ta on langenu te Päästja, ja Jumal teab, et ainult suur Arapäästja on sarnastele küll.

AGA SINA, TUNNISTAJA, USUD SA SEDA?

Ja, ütled sa, ma usun, et ta on minu Päästja. Ja, aga usud sa, et ta on suur Päästja? Või

kahtled sa tema väge päästa sind sinu hümudest, sinu pühitsema meelset ja sinu madalast auhusest, sinu ilmalikest kalduvustist, sinu leppimusest, sinu pikalduusest, sinu sisemistest pattudest?

Oled sa salvatsioonist, kes ei usu, et Kristus võib valitseda iga sinu andi ja kogu su olevust? Sa usud Päästjat, kes võib andestada sinu väliseid patte, aga kes ei või anda täielikku võitu sinu sisemistes võitluses. Tahan korrata veel kord, et Jeesus ei ole mitte ainult Päästja, vaid suur Arapäästja. Ta võib päästa su ihu, hinge ja vaimu. Ta võib päästa sind igast patust. Ta võib päästa sind igas olukorras. Ta võib päästa sind iga päev ja iga tund. Ta võib päästa sind hukkamine mis suurimast sügavusest kõrgeimale pühitusekõrgusele. Ja kui sa palud seda temalt ja usud, et ta tahab teha seda ja annad end tervelt temale, siis see sünnib nüüd. Ta annab sulle täieliku päästmise, suure päästmise, sest tema on Päästja ja suur Arapäästja.

kõigest pattuneusest, millele mõtegi on juba kohutav.

Seltsilised, sõbrad, kes kuulute kristlikule usule, vaadake kõigele hädale ja viletsusele, millest siin on üles tähendatud vaid puudulikult. Vaadake sellele! Oh, vaadake kõigele samas vaimus kui Kristus, kui ta seisid siin pühal mäel, vaimus, millega ta vaatab veel tänapäevi kõigele, ja ütles, kas sa ei taha teha midagi kõige häda ja viletsuse vähendamiseks?

Ma ei unusta etta vaata üle kõigest jõupingutust, mida risti jüngrid võtnud juba nüüd enesele. Ma ei ole jätanud vaatamata kõigile toredale tempelle, mis ehitatud, mõttesüsteemidele, mida moodustatud inimestele räägitavale jutlusele ja vägevale organisatsioonile, mida moodustatud tema nimel; ka ei vaata ma üle kõigest võitlusest, mida tehakse inimeste kasuks, kellest rääkisin. Ma tänan Jumalat kõige armastusest eest, aga aeg on juba enam kui küües, et peakime minema enam kui kunagi enne kaugemale ja sügavamale kõlbusslikku hukkamisse ja viletsuse suurele merele, tõsisesse põrgusse maailmas ja otsima päästa neid, kes elavad pimeduses.

Jeesuse Kristuse järelkäijad tänapäev on küllalt tugevad päaletungimisele ja võitlusele kurjusevägedega ja patupingaga, ja kartuses, et mitte saada süüdistatud ükskõiksuses ja eneserahulduses, tunnen, et pean — seistes siin pühal mäel — saatma välja oma üleskute, et teie tuleksite oma rikkusega, tarkusega ja kõige oma mõjuga abiks, ja et me teeksime midagi ühendatud jõuga rahvaste päästmiseks.

Tehkem suure jõupingutuse nende vabastamiseks, kes vaelevad vaesuses. Päästkem lahki patuori, viies neid Jeesuse juurde, kes võib muuta nende iseloomu muutes nende südant. Päästkem neid meeleheitest, näidates neile väljapaistused; laskem neid tunda, et meie oleme nende sõbrad.

Unustage kõik.

KAUGELT paganakülalt kirjutab keegi misjonär, kus ennem ei ole olnud ühtki misjonäri, et ta rääkis rahvale Jumala sõnast. Kes oli Jumal, seda nad ei teadnud, sest keegi ei olnud kunagi rääkinud neile sest. Palve tõsisele Jumalale oli midagi täiesti uut, ja nad imestasid, kuidas paluda. Neljateist-aastane poisike, kes olnud misjonijaamas ja tulnud kaasa misjonireisile, andis seletust, mida teha palve ajal.

„Sulgege silmad!“ hüüdis ta, „ja unustage kõik!“

Käsk täideti ja kogu hulk paganaid sulgesid silmad ja katsid kätega oma nägu, et mitte saada millestki segatud.

Kuulake, kristlased, paganapoisi manitsust, kui teie lähete palvesse: Sulgege silmad ja unustage kõik ning olge vaiksuse Issanda ees!

Sinu on riik!

(Algus 4. lhk.)

Meie jõupingutuste tulemusi ei suuda üles arvata. Usk Jumala tahtmisesse, et Tema saaks tunnustatud maailma isandaks, on kannud meie lippu kaheksakümne kaheksale erinevale määle ja asumaale. Päästearmee, kandes Jeesuse risti, on sammunud läbi India džunglite, Aafrika kõrvete, Austraalia kaevandustes, Uue Merema Maori külladesse, Lääne-Ameerika cowboy'dele, üles kaljusile mäestikele, abitule ja lootuse tüle pidalitõbiseile, üksikule püha Helena saarele ja Newfoundlandi kalureile.

Risti ja lipu sõdurid on kannud Jeesuse Kristuse evangeeliumi joodikute urgastesse, kurjategijate kooabastesse, kesköö pimeduse nurkadesse, kannatavatele ja haigele ning vangidele nende hirmsais vanglakonges.

Meie kuulutame maailma Lunastajat, maailma Arapäastajat, maailma Trööstijat. Sarnase armuõpetuse kuulutamisel ei ole mingid geograafilised piire, ei mingit usuvahet, raasi ega nahavärvi erinevust. Jumal maailmale ja maailm Jumalale!

SINU ON RIIK!

Kas meie kui kristlik rahvas ei või saada suuremat silmaringi ja kõiki mahutavat südant. Kas meie ei peaks koondama oma jõudu ja energiat, et näidata tegudes oma hääid tahtmist inimeste vastu.

Laskem mind ütelda igale ühele, kes töötavad kogudusis ja kirikus, aga eriti neile, kes Päästearmees, töötades inimkonna kasuks vaestes linnaosades, vanglates, vaestelaste kodudes, haiglates, koosolekul, tänavaid, kontorites, politseijaoskonnas, surivõrdite veeres, toites nälgivaid, hoides lapsi, trööstides kurbi, kaitses nõrku: jutustas ülestõusnud Kristusest, elavast Kristusest, päästvast Kristusest, trööstivast Kristusest, Kristusest, kel võit haua üle.

Enam peame tegema. Ja, palju enam. Enam peame tegema üksikult. Mina pean tegema enam ja sina pead tegema enam. Meie peame kiskuma teisi kaasa, et nad teeksid enam. Evangeeliserimatud maad vajavad armuõpetust. Kauged meresaaired saagu võidetud Kristusele. Meie aktiivsus peab olema suurem, meie printsipiid laiemal ulatusega, meie kavad arvurikkamad, tugevam — palju tugevam olgu meie usk. Meie tahame enam eneseohvrismist, enam odasitunnimist, enam pühendatud mehi ja naisi, et meie tõde võiks saada kroonitud järeldustega, mis kooskõlas Jumala tahtmisesse, ja võimalused tarvitatud enam kui kunagi varem ajaloos.

Vaikselt õõl võite kuulda sõjatronpedi hüüdu kilomeetrite kaugusel; aga evangeeliumitrompeet on nii kaugele kostev, et see ei ole kuulda mitte ainult taevast maailma, vaid ta kajab igas rah-

Teateid rünnakust

„Maailm Jumalale!“

Tallinn I.

Möödunud kuul kogunesid suure hulga meie koosolekule. Jumala vaim oli meile ligi koosolekule ja hinged on saanud päästetud. Keegi vend, kes päeval vabanes vanglast, tuli samal õhtul päästmiskõosolekule meie korpuses ja andis end nuttes Päästjale. Ta andis hää tunnistuse. Vanglas oli ta hakanud lugema piiblit ja seal otsustas ta alustada uut paremat elu, ja nüüd tahab ta avalikult kõigi ees näidata, et ta tahab saada tõsiselt kristlaseks.

Meie pühapäevakooli tegevuses on elu ja edasimeikut. Lapsed tulevad hulkaena koosolekule. Laupäeval, 14. märtsil oli meil laste- ja noorsoodemonstratsioon täis ruumile. Huvi oli pingul kõigil õhtu. Paljud osavõtjad polnud iialgi varem viibinud Päästearmees. Keegi väike tüdruk tuli pärast koosolekut ja küsis, kas ta võib kaasa tulla, „sest ka mina armastan Jeesust“. Neli lapsõudurit vannutati.

Meie läheme edasi usalduses Issandale. Kui ta võitleb meie eest, on võit kindel.

R. Ahlberg, adjutant.

Tallinna II.

„Sest Jumala päästev arm on ilmunud kõigile inimestele“, seda oleme tunnud ka Tallinna 2. möödunud kuul.

Koosolekud on olnud hästi külastatud ja mitmed koosoleku külastajast on otsinud päästmist. Kolm neist on nekrutiteks vastu võetud.

Ilus grupp lapsi võtavad osa lastekoosolekult.

Narvas oli alltähendatud võimalus viibida 17. märtsil, kus metodisti palvela oli lahkest antud tarvitada. Suur hulk huvitatuid oli tulnud koosolekule. Pääle koosolekut tulid mõned ja teatasid, et nad on

vuses. Inimesed, kes kaotanud süüdiste kuulumise, vaimustused sellisele hüüdistele. Inimesed, kes maetud pool oma eluajast kuritegude alla, tulid korrapärasesse elu, kuuldes seda hüüdu. See on Jumala vägi päästmiseks. Vaatamata hulga hobusekappade kõinale Saulus kuulis hüüdu ja langes kummuli Damaskuse teel.

Tollihoones, kesik müra ja kära, kus kaupmehed vaidlesid kõrgendatud häälega, Matteus vastas tavaselle hüüdele.

Selle häile mõjul langevad võimukandjad, varisevad troonid, barbaarsed rahvad lähevad üle tsivilisatsioonile, maailm päästetakse. Sest „Sinu troon, oh Jumal, kestab igavesest igavesti.“ SINU ON RIIK!

päästetud saanud ühel Armee koosolekul. See tuletas uuesti meelde, et külv Issanda viinamäel pole asjata.

Leitnant on mõne seltisilisega korraldanud „sõjaretked“ kõrtsidesse, et müüa „Sõjahüüdu“ ja rääkida nendega, kes alkoholist enesele rahu ja rõõmu otsivad, elavast Jumalast.

Sõdurid ja nekrutid võitlevad ustavalt, et kutsuda kadunud armastava Jumala juurde.

Usume — palume — töötame ja võidame!

K. Nurmela.

Tartu.

Surma, talve, külma ja pimeduse võidavad õlu, kevade, soojus ja valgus ning viimased muudavad maailma teiseks.

Varjatud maailmas — inimõidametes — kestab ka pidev võitlus. Võimatu on sõnadega kirjeldada surma ning talvet, külma ja pimedust südames, kus valitseb pimedusevürst. Õnnetud inimlapsed.

Ülesanne, milline on päikesekiirte, on ka päästesõduritel, muuta maailma teiseks — võita maailma Kristusele.

Oleme näinud möödunud kuul mõnda, keda uuesti sünnitatud Kolgata veres — suures Jumala armastuse meres.

1. märtsil tervitasime uusi seltisilisi, kaht noort, kes andsid oma kartlikud töötused Jumalale ja armule. Oleks nende tulevik täis võitu!

Risti alla on põlvitanud ka vanad, kes on tulnud pikka eluteed. Risti magneet tõmbas neid, ning alandades leidsid uue südame.

H. Einmann.

Tallinn III.

Rohkem kui kunagi varem on mul põhjust Jumalat tänada võimaluste eest Tallinna 3. korpuses. Külastades haigeid ja puudustkannatajaid, olen näinud, kuidas mõnegi murtud hingesse on tõusnud lootusesäde ja peletanud süält pimedaima õõ. Meil on ka rõõm jagada 30 kuni 40 supportosjonit iga äripäeval, mida tasuvad rikkalikult puudustkannatajate rõõmsad pilgud. Selle eest võlgne me talle neile häädele sõpradele, kes oma annetustega toetavad nimetatud tööd.

Vaimulikke koosolekuid on peetud igal nädalal, mil Jumal oma õnnistusi pole keelanud, vaid rikkalikult jaganud. Laupäeval, 21. märtsil peeti vend Koski juhatast hää laulu- ja muusikaõhtu, mil mah-

Rünnak

„Maailm Jumalale“ teistes maades.

Prantsusmaalt teatatakse, et seitse uut sõdurit vannutati suures sotsiaalses asutuses Palais de la Femme, ühes prantsuse korpuses tunnustatud-kõosoleku ajal tõusis keegi võrras üles ja ütles: „Andestage mulle, aga ma pean rääkima sellest, et ma ei tunne Jeesust!“ Temaga räägiti ja talle selatati vaimulikke tõdesid, ja varsti päälle selle ta leidis kahestuspingil õnnistegijat, keda ta ei tunnud varemalt.

Sveitsis uue saali sisseõnnistamisest juhtus, et esimene, kes tuli kahestuspingile, ei olnud keegi muu kui ehitusmeister, kes ise-vannustanud kahestuspingil. Kadetide rünnaku ajal hiljuti mitmesugustes korpustes üle maa, külastas koosolekut üle 16.000 inimest, ja 390 last ning 300 täiskasulist tulid otsima Jumalat.

Siis on veel huvitavaid teateid väljapoolt Euroopat. Mandshuku osi juhatast detsembri kuul jooksul nelikümne täisealist ja mõni laps Päästja juurde. Belgia-Kongos, kus Armee algas hiljuti ja suure eduga tegevust, on ikkagi veel suur rõõm näha, kus mitmed tahavad otsida sinust ja tõstis Jumalat. Mõni aeg tagasi õnnistas territooriumi juhatast, adjutant H. Bequet, viisteist abielupaari, kes ennem elanud vabas ühenduses.

„Sõjahüüdu“ võitlejate nimestik.

Nr. 80. — Märts 1936.

Ohvitserid: kapt. V. Muul 70, leitn. J. Padar 64, leitn. A. Tennen 63, kapt. H. Elmant 25, kapt. K. Nurmela 25.

Allohvitserid ja sõdurid: seers. F. Leemann 50, nekr. M. Rosenberg 50, envoi L. Bakul 35, seers. A. Kreos 30, seers. L. Rattik 30, seers. H. Sandberg 30, sekr. J. Kanter 25.

MÕOGA JA KILBI BRIGAAD. Piiblitekstid aprillis.

Lauk. I. Moos.

K. 1. 20:1—18	N. 16. 28:1—5
N. 2. 20:19—26	10—22
R. 3. 20:27—47	R. 17. 29:1—20
L. 4. 21:1—4	L. 18. 31:1—7
	29—38
	17—26

E. 5. 22:1—13	P. 19. 31:36—44
E. 6. 22:14—30	E. 20. 31:45—55
T. 7. 22:52—71	T. 21. 32:1—12
K. 8. 23:1—12	K. 22. 32:13—23
N. 9. 23:13—31	N. 23. 32:24—32
R. 10. 23:32—46	R. 24. 33:1—16
L. 11. 23:47—55	L. 25. 35:1—15
	27—29

Esimeste õõl-tõusumine.	P. 26. 37:1—11
	E. 27. 37:12—22
P. 12. 24:1—12	T. 28. 37:23—36
E. 13. 24:13—27	K. 29. 39:1—6
T. 14. 24:28—43	19—23
K. 15. 24:44—53	N. 30. 40:1—15

Nädala palveained.

Aprill 5. Armee väljjaand.

Aprill 12. Prantsusmaa ja Belgia.

Aprill 19. Ameerika Ühendriigid.

Aprill 26. Kõik korpuste ohvitserid.

dad viiuhelid tõusid Jumala auks. Oh, et paljudest surnud hingedest tõuseksid kiitusehelid üles taevatrooni ette.

Ida Matveus.

Laule rünnakul „Maailm Jumalale!”

1.

1. Meil rõõmu, rahu viisides nüüd kõlbal, Auline sõnum armust vabastab. Kõik Kolgatal viige patu võlad; Kes sellel loodab, rahu endal saab.

Oi tuletage meelde kalleid sõnu, Mis sõidant kui ka hinge kinnitab. See rõõm on ikka minu kui ka sinu, Et päästmise Ta meile valmistab.

2. Ta valjus küimal hingel tahab tuua, Mis patu õed on peitnud varjule. Kõik mured Jeesus tahab rõõmuks luua, Kuiv kõrbe puhkeb ilus õitsele. 3. Nüüd taevast siin, Ta selle saatis mulle, Sest armu hõlmas olen mureta. Oh kuule, siia, arm on vaba sulle, Siis ruttu Jeesu juurde rõõmuka.

2.

1. Võlad on makstud, vaenlane löödud, Kristus on surmud, lepitus tehtud, Hirmutat meid veel käsk, patt ja surm, Kõikidel prii on Jeesu arm.

Maailm Jumalale!

Kõikidel! Oh patune, kuule! Kõikidel! Oh vend, õde, tule Ta armu juurde, puhasta end! Kristus on kallist ostad sind.

2. Kristus on ristis meie eest pöödnud, Igavest õnne meile ka toonud. „Tulge nüüd kõik!” — nii kõlab ta hääl: „Kõikidel annan armu veel!”

3. Jumal on armust lapseks mind võtnud, Hädas ja vaevas ahkis mu tõtnud. Imelik arm, mis kuulen ma veel: Jeesus on Päästjaks kõikidel.

3.

1. Jumalast kaugel kord kõndisin ma Oles üks patu vang, Kuni mind Jeesus sai vabastada Aulisel Kolgatal.

„: Auline Kolgata :; Sää! võlad kõik maksti ja andestust sain. Auline Kolgata.

2. Õnelik täiesti on nüüd mu meel, Kiitus halleluja! Igavest hõiskab ja laulab mu keel. Auline Kolgata!

3. Jumala Vaim mulle tunnistanud: Jeesuse oma ma. Tootused kõik saivad kinnitatud Aulisel Kolgatal!

4. Vii oma patud ja kõik oma süüd, — Kolgata ristile. Kõikidest pattudest päästat sind Auline Kolgata!

4.

1. Pühalt ristiteel koju lähen ma, See üks viib ellusse, Kui ma seisma jään, ehk kui kõrval läen, Ei siis jõua ma sihile.

Maailm Jumalale!

„: Ainult ristiteel koju viib :; Nüüd ma selgelt näen, Kui ma koju läen, et ristiteel koju läen.

2. Tahan rutata verejälgedes Nüüd aegsasti edasi, Kuni sinna saan, Kus kõik õndsaid näen, kes siin võideldud truustel.

3. Maha jätan sind, mässav maime tee, Sest igavest lahkun ma, Sest et ülesse taevarõõmuse kutsub Issand mind hingama.

5.

1. Olgem võitluseks valmistud, vennad ja õed! Juba eemalt meil ilmuvad vaenlaste väed, Kurat, patt ja maailm püüdvad hukata meid, Jeesu nimel me võidame neid.

Sõbrad, edasi väes vaimumõõgaga käes, Meie Jumala sees võit on kindel me ees. Julgest edasi väes vaimumõõgaga käes. Pea vaenlane langeb me ees.

2. Usu vastu nüüd tehakse julgust tööd, Patu orjuses raisatakse päeval ja öö. Tõesalgajad murravad hoolega pead, Jeesu nimel me võidame neid.

3. Olgem võitluseks valmistud, vennad ja õed! Juba eemalt meil ilmuvad vaenlaste väed, Kurat, patt ja maailm püüdvad hukata meid, Jeesu nimel me võidame neid.

6.

M. J. 319.

1. Oh kui õnnis olla Jeesu rahvas, Kindel tunnistus on südames. Kilduhääd kõlaga nüüd vahvast Imelise armastuse eest.

2. Õnelikult edasi nüüd läeme, Püha vaim meid ise juhatab. Kindlalt tema arru sisse jääme, Kuni hing kõigest meil ühendab.

3. Auline meid elu ootab taevast, Sellel' mõeldes julgust saame veel. Ehk küll kõnnima ka hädas, vaevast Siin maailma viletsuse teel.

4. Kristus surres surma ära võitis, Üles tõustes meile elu tõi. Jäädav päev siis südamesse koitis, Kui hing kõigest patust lahti sai.

5. Jeesus lootuseks meil elus saanud, Jeesu rahust laulab süda, suu. Jeesus armust meid on lunastanud, Jumalale kiitus kõlaga.

7.

1. Me Jumal on üks varjupaik, Mis tormi ajal seisma jääb. Ta annab armust meile kõik, Mis kõrve-teel meil tarvis läeb.

Jah, Jeesus on me kalju siin kõrbemaal, Siin kõrbemaal, siin kõrbemaal. Jah, Jeesus on me kalju siin kõrbemaal.

AASTAKONGRESSI KOOSOLEKUD

22.—25. maini 1936.

Juhatab major A. W. Lockyer, diviisi komandör.

Osa võtavad Läti Päästmise käskjalad (20 liiget).

Puhkpillide, keelpillide ja lauljate brigaadid. Huvitavad isiklikud ettekanded.

Üksikasjalisi teateid saab korposte ohvitseridelt ja järgmises „Sõjahüüsus“.

DIVIISI KOMANDÖRI KÜLASKAIK.

Major A. W. Lockyer juhatab JÄRGMISI KOOSOLEKUID KORPUSTES:

Reedel, 3. aprillil Tallinna 1. kell 7.30 õ., Ühine sõdurite koosolek.

Laupäeval, 4. aprillil Tallinna 2., kell 7.30 õ., Päästmiskoosolek.

Pühapäeval, 5. aprillil Tallinna 1. kell 10.30 h. Pühituskoosolek; kell 7 õht. Päästmiskoosolek.

Esmaspäeval, 6. aprillil Tallinna 3. kell 7.30 õ. Päästmiskoosolek.

Teisipäeval, 7. aprillil Tartus kell 6.30 õ. Sõdurite koosolek; kell 7.30 Päästmiskoosolek.

Olete südamlikum kutsutud osa võtma neist koosolekuist!

kalju siin kõrbemaal, mis igavesti seisma jääb.

2. Ta kõnnib ise meie eel, Meid õõli kui päeval juhatab. Jehoova koja õuedes Me kartlik süda rahu saab.

3. Kui torm ja lained möllavad, Ja hädaoh meid hirmutab, Kui mured suureks lähevad, See kalju kindlalt seisma jääb.

4. Me kalju alus Jeesuke, See pääle toetame end. Ja seda kindlalt loodame. Et rahuranda kannad meid.

8.

1. Päästmise jõed pea tulevad, Täevast me juurde loodavad nad. Tõotus seisab! Oh usu sa! Suur äratus saabub meil õndsusega.

Üks äratus auline saabub just nüüd. Üks äratus suru — on me palve ja hüüd. See taevane kingitus meile nüüd on. Suur äratus saabub, mis auline õnn!

2. Nüüd taeva luigid lahti on ka. Voog ikka tõuseb suur, mõõtmeta. Käib üle kõigi me ootuste. Nüüd äratus saabub nii suru, auline.

3. Mis kava palves oodatud on, Vastatud saame, suru meie õnn. Voog ikka kerkitab, suur, mõõtmeta, Ja äratus saabub meil õndsusega.

9.

1. Nüüd käib me maa üle auline päästmisevoog, Ja patused pööravad Me Jeesuse juurde, kes päästa neid võib. Oh, käid sina nendega?

Oh, käid sina nendega? Oh, käid sina nendega, kes ruttavad Jeesuse juurde just nüüd? Oh, käid sina nendega?

2. Nüüd väike hulga keel palves ja ootuses on, Ja nelle ta ilmub veel. Ja Vaimuga täidab neid, suru nende õnn. Oh, käid sa ka palve teel?

3. Suur hulk sääli seisab ükskord taeva aujärje ees, Uut laulu sääli

laulab ta, Kuldakandlid neil käes, valgeis riietes nad. Kas oled sa sääli kord ka?

Oh, saada nüüd, palun ma, Su voog minu üle ka! Su päästmisevoog lase tulla just nüüd, oh Jumal, mu üle ka!

10.

1. Issand, nüüd ma Sulle annan Oma elu täiesti, Sest et Sinu arm mult nõuab Kõik, mis annud Sa. Võta minu süda tervelt: Armastada tahan Sind; Hoiu mind Su väega ikka, Et Su õhmitist teen.

2. Ah! Ja kiitus, hoosanna! Kõik ma andsin Jumalale. Ta mind tõesti on päästnud, Veres puhastanud.

3. Võta minu tahmist tervelt, Midagi ei taha ma, Kõik nüüd olgu Sulle antud, Mis mu omandand! Issand, võta vastu seda, Mis nüüd Sulle ohvriks toon. Oma elu annan Sulle, Sa mul annud ta.

4. Püha Vaim, Sa oled näitnud, Et ma nii kõik andma pean. Püha

Maailm Jumalale!

veri, mis on jooksnud. Mind ka pühitseb. Püha Issa, näita enam Oma väge, armastust; jää mu juurde igavesti, Ära jäta mind!

KOORID.

1. Kõik mu patud ta heitnud mere sügavusse. Kõik mu patud, nüüd Ära võetud nüüd, Mis siin vaevanud mind. Piibel ütleb, et sääl ei enam merd olegi. Siis ma tean, et mu patte Ma ei lähe liialgi.

2. „: Mul varjupaikaks on see verdine!“, „: Kes suri Kolgatal.“

3. Minu hinges kõlab rõõmulaul, Sest ta andestas mu süüd, Jeesus armastab mind nüüd. Ja ma laulan, laulan, laulan — Tema armastab mind nüüd.

4. Jumal, saada sa meil üks äratusaeg, Las' see alata minuga.

5. Issand, sinu ma pääkese paistele, Tõesti sinu ka tormisel a'al. Kuulun sulle nii rõõmus kui mures, Kuulun sul, tõesti sul, ainult sul.

6. Auline Päästja, Auline vend, Lõpmata arm nii piiramata, Auline kodu valmistud meil, Inede ime, kord olen sääl.

7. Sa Kalliea mees, Ela mu hinge sees, Mind juhi, kinnita, Sa Kalliea mees.

8. Võidule, võidule, Saame võidule! Maailm Kristusele — ootku võit või surm! Võidule, võidule, Lelvihu me lipp; Meie hüüdsõna on: „vabadus ja võit.“

Maailm Jumalale!

9. Päästmine on tõesti auline; Päästmine see sobib kõigile. Me toome kaasa armusõnum paturojete Ja kuulutame ühikku päästmist.

10. See minu eest, tõesti minu eest. Et Jeesus suri Kolgatal. Mu hing võib saada puhastud, Ses lühas veres valatud.

„SÕJAHOOD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 1 kr. 25 s. ½ a. 70 s, Üksiknumber 10 s.

Ilumuisaeg: 1. aprillil 1936.

Vastutav toimetaja: kapt. L. Luther.

Väljaandja: Päästearmee.

EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU
AR